

[Dohrmann]

relse fuldt ud klarlagt, og at der ikke bør kastes mere snavs i denne sag. Hvad er det dog for noget? Mener hr. Ole Espersen og socialdemokratiet virkelig, at når denne forespørgsel er rejst og der kommer et beslutningsforslag, som vi skal behandle efterfølgende, er det hele klaret med en gang sniksnak her i folketings salen? Er det virkelig meningen, er det holdningen? Det er da ærligt, hvis hr. Heinesens pressemeddelelse skal opfattes således, men der er jo intet, der er blevet afklaret. Det at være minister og hæve sin gode løn og bære de gyldne kæder indebærer selvfølgelig også, at man har et ansvar. Hvor er ansvaret, også hos de forskellige partier i folketinget, når man dækker over de ting? Hvis folketinget vælger den fremgangsmåde, der her er lagt op til, er det faktisk meget værre end det, ministrene har gjort.

Er der noget, der kan retfærdiggøre, at man ikke blot udbetaler pengene langt tidligere, end man har lovhjemmel til, men at der tilmed opnås en forrentning, som ligger langt, langt under markedsrenten? Hvis nogle mener, at de kan forsvare det, hvordan kan man så forsvare, når der f.eks. kommer et tilbud fra Jyske Bank, som tilbyder en langt, langt højere rente, og som vil være ensbetydende med højere indtægt for statskassen, at man ignorerer et sådant tilbud, stopper papirerne af vejen – ind i mapperne med det! – og glemmer sagen. Jeg føler mig helt overbevist om, at det, der foregår og er foregået i arbejdsministeriet gennem mange, mange år, er foregået helt bevidst. Den anklage vil jeg godt rette mod de seks ministre. Enten er det sket bevidst, eller også har de snorksovet. Hvis de har snorksovet, ved jeg ikke, hvad rigsretten i givet fald vil dømme dem for, men hvis det er helt bevidst, at man har forsøgt at favorisere visse A-kasser og visse banker, har vi en helt, helt anden sag. Derfor kan folketinget anstændigvis ikke blot feje dette skidt ind under gulvtæppet og lade det hele fortsætte, som om intet er sket. Det er da selvfølgelig glædeligt, at der sker nogle ændringer nu, men hvorfor er det ikke sket for længe, længe siden? I over 10 år har arbejdsministeriet og dets måde at forvalte midlerne på været i offentlighedens søgelys. I det samme antal år har de skiftende arbejdsministre snorksovet og ikke levet op til de tillidsposter, der var tildelt dem. Hvis folketinget blot accepterer dette, er den forbrydel-

se faktisk langt, langt værre end den, de forhenværende ministre har begået.

Derfor skal vi selvfølgelig under næste punkt på dagsordenen give vores positive tilslutning til, at disse ministre får deres forhold undersøgt, og det skal undersøges af en rigsret og ikke af et eller andet tilfældigt folketingsudvalg, hvor partifæller kan vaske partifæller rene. Det er simpelt hen uanstændigt.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Hr. Dohrmanns hyklery kender ingen grænser. Sagen er, at jeg stillede en forespørgsel den 24. oktober, hvorefter fremskridtspartiet sagde: hov, det er vist en god sag, og 8 dage efter kommer de så med et beslutningsforslag. De havde haft muligheden i 1980, da deres egen statsrevisor havde kendskab til disse ting, for at fremsætte et beslutningsforslag, som de nu gør. Det beslutningsforslag, som skal behandles senere, er også i strid med forældelsesparagrafferne. Det ved fremskridtsfolkene udmærket, men de blev altså pludselig sat ud på et sidespor, og så sagde de til sig selv: denne her går ikke. Vi må prøve på at overhale de frie demokrater højre om, og så slog de plat på sagen.

Det væsentlige for mig er nu at imødekomme den kritik af mit dagsordensforslag, der blev fremført. Derfor vil jeg gerne have lov til at rette det sidste afsnit, så det kommer til at lyde:

»Regeringen pålægges at sørge for, at alle forældelsesfrister i forbindelse med eventuelle rigsretssager og tjenestemandssager på grund af overtrædelser af arbejdsløshedsloven ophæves samtidig med udvalgets nedsættelse.«

Formanden:

Da der ikke kan stilles ændringsforslag til fremsatte forslag om motiveret dagsorden, må jeg opfatte det sådan, at det første dagsordensforslag er taget tilbage, og at der nu stilles et nyt forslag om motiveret dagsorden. Jeg forstår på hr. Maisted, at det skal opfattes sådan, og derfor skal jeg meddele, at det af hr. Maisted tidligere stillede forslag om motiveret dagsorden er taget tilbage, og der er nu stillet følgende: